

۱۸ اپریل، ۲۰۱۵

ملالی موسی نظام

آغازی برای پامال عدالت برای فرخنده با نفوذ فساد مالی و اداری، جنایتکاران راه فرار جستجو می نمایند مضمون سوم

تبصره: بعد از سپری شدن دوسال از یکی از فجیع ترین جنایات بشری که در پایتخت افغانستان و به اشتراک گروهی وجدان فروخته و دد منش که دختر مظلومی بنام «فرخنده» را با سنگسار و سوختاندن در محضر عام به مرگ کشانیدند، هنوز عدالتی که بشود قناعت اجتماع ویران را فراهم نماید، بر قرار نگردیده است. در حقیقت با صحنه سازی های مجازی، جنایتکاران، مشوقین و حتی قوای پلیس و عسکر نظاره گر چنین صحنه های مهلکی، به تدریج از حلقه بازخواست و قانونیت ناپدید گردیدند. البته صدای رسای زن افغان و حامیان آنان که برای اولین بار میشد که برای برقراری عدالت و تقبیح حادثه، همانطور رسا و عدالت خواه بلند باشد، در گلو خفه گردید. مضامین این قلم به سلسله آغاز فاجعه غیر انسانی «قتل فرخنده شهید» و حوادث مرتبطه بعدی در همان سال ۲۰۱۵ و حوالی سال نو مسلمانان آغاز یافته است.

در پهلوی جریانات خونین و مدھش در مملکت و تخریب جامعه ذریعه دهشت افگنان و عملیات آدم کشی، عدم استقرار و همگامی اعضای دولت وحدت ملی و کنترل بر امور، نبود وزرای مسئول در کرسی های مهم و امثال آن، بعد از دقیقاً سپری شدن یکماه از فاجعه بیسابقه، سخیف و دد منشانه شکنجه، قتل و سوختاندن زن مظلوم و بی دفاعی بنام «فرخنده»، حتی محکمه ابتدایی ای که بر قضیه رسمیت عدالت خواهی را قایل گردد، تا هنوز دایر نشده است. البته در عوض، فعالیت برای واسطه بازی و فرار از چنگ قانون توسط متهمین در چنین یک جنایت بیسابقه و وحشیانه، به شدت برقرار میباشد. توقع از دستگاه های مسئول حکومتی مخصوصاً وزارت داخله که پلیس آن اقلماً برای اولین بار درین حادثه خونین تاریخی باید مورد بازخواست قرار گرفته و اصل قضیه بعد از بررسی به زودترین فرصت به محاکم مربوطه سپرده شود، نظر به ضیاع وقت و فرصت دهی به متهمین، به ناامیدی تبدیل میشود. در شرائط فساد اداری وسیع و رشوت خوری مروجه،

رسانه ها نوشته اند که اشخاص دخیل درین ماجرای خونین به تدریج و با خرید پلیس و مقامات مربوطه، راه فرار و یا عدم مسئولیت را پیش گرفته اند که بسی جای افسوس و درد آور است. باید یاد آور شویم عجیب است که قضاء هم در چنین قضیه استثنایی چگونه دوسیه مربوطه را اقلأً برای دایر نمودن محکمه ابتدائیه تا بحال از مراجع مربوطه وزارت داخله درخواست و مورد اجراء قرار نداده است.

بهر حال میترسیم که این جریان تکان دهنده و غیر مجاز شکنجه علنی در روز روشن و در محضر عام، قتل ابتکاری و فجیع و ددمشانه یک دختر معصوم بیدفاع در حضور صدها هموطن بی احساس و سنگدل به شمول پلیس ملی «!» و سوختاندن جسد از هم پاشیده وی به شیوه غیر انسانی و سخیف که برای اولین بار در مملکت ما داعیه فریاد زنان مظلوم افغان را بالا نموده است، پامال جفای بیعدالتی گردیده و با امکانات فساد اداری، کمرنگ و کم ارزش گردد. به قسمتی از خبری که در وبسایت ملی «گران افغانستان» از قول یکی از رسانه ها منتشر شده است، توجه می نمایم:

(کابل: روز گذشته رسانه ها گزارش دادند که یکی از متهمان اصلی دوسیه زجرکشی فرخنده، با پرداخت سی هزار دالر رشوه به یک افسر پولیس، فرار کرده است. این گزارش از قول کمیته حقیقت یاب قتل فرخنده به نشر رسیده است. چندی پیش جنرال ظاهر، مسوول دوسیه زجرکشی فرخنده، به رسانه ها گفته بود که برخی از پول داران تلاش می کنند متهمان قتل فرخنده را از بند رها کنند. رویداد فرار یک متهم به وضوح نشان می دهد که پولیس کابل و تمام لایه های جنایی و استخباراتی آن، تا چه حد مستعد فساد اند. شبکه های فساد مالی و اداری، به تمام لایه های پولیس کابل و دیگر شهر های کشور رخنه کرده است. این واقعه نگران کننده و شرم آور است.

وزیر داخله، رییس تحقیقات جنایی و دیگر مقام های این وزارت وعده کرده بودند که دوسیه قتل فرخنده را با جدیت دنبال می کنند. رییس جمهور و رییس اجرایی نیز چنین سخنانی بر زبان رانده بودند.)

با نشر چنین اخباری لازم است که جامعه مدنی، مؤسسات حمایه از حقوق زنان، کمیسیون حقوق بشر افغانستان و بصورت عموم همه آنانی که در جوامع داخلی و خارجی افغانها در اقصی نقاط عالم، ازین فاجعه خونین متأثر گردیده و برای برقراری عدالت و بازخواست جنایتکاران و مغرضین در چنین یک قضیه المناک، با ایجاد مظاهرات و عکس العمل ها نفرت خویش را ازین عملیه سخیف ابراز داشتند، نگذارند تا این خون مقدس با فساد اداری و مصلحت گرایی پامال جفای قدرتمندان گردد.

درین راه بهتر همان است که فشار عامه بدون ائتلاف وقت، دقیقاً بالای دو مقام مسؤل دولت افغانستان، مخصوصاً رئیس اجراییه که وعده های قانونیت و پشتیبانی از یک جامعه مرفه را تضمین نموده بود و وظیفه چنین مسئولیتی را عهده دار هم می باشد، بدون وقفه و معطلی تطبیق گردد. حتمی است که پارلمان مخصوصاً ولسی جرگه هم باید از تأخیر در اجرای مراحل قانونی و عدلی این قضیه دردناک صدا بلند نماید، تا فرصت فرار از چنگ قانون و بازخواست متهمین میسر نگردد. درین قضیه حساس که جامعه زنان افغانستان دقیقاً منتظر اقدامات قانونی و عدلی برای نمونه ای از روش جدید دولت برای تأمین عدالت برای آینده آنان می باشد، اغماض و ندانم کاری، دردی جانکاه و غیر قابل پذیرش برای جامعه زنان افغانستان و عدالت خواهان خواهد بود. وزیر داخله که دقیقاً مسئولیت وقوع چنین فاجعه ایرا دارد، باید هر روز اطلاع و پیشرفت جریان بازخواست و طی مراحل قانونی را به مردم افغانستان بر عهده بگیرد و هرچه زودتر قضیه را به محاکم تسلیم نماید، ولی دیده میشود که کفایت کاری وی بیشتر زبانی است تا عملی.

آغاز رشوت دهی و اغماز متهمین قتل و شکنجه «فرخنده شهید»، زنگ خطری است در پامال اجرای قانونیت و بازخواست از همه جنایتکاران دخیل در چنین یک فاجعه غیر انسانی، غیر اسلامی و غیر افغانی. تأخیر در آغاز اقدامات قانونی و طی مراحل حقوقی آن، دقیقاً ترس، ناامیدی و نگرانی جامعه را بار آورده است.

پایان مضمون سوم

